

Kinder Torah

Parashas Vayakhel-Pikudei

Put Away the Books

Good morning my wonderful chavrusa Chaim!"

"Good morning, Simcha. I'm sorry that I'm late this morning."

"No problem, Chaim. Is everything okay?"

"Boruch Hashem, Simcha. It just took me five minutes to find a gemora."

"Did you look in the bookcase in the back of the Beis HaMedrash?"

"Yes I did. All of the volumes of Bava Kamma were missing from the shelves. I began to look around on the shtenders. After five minutes I finally found a Bava Kamma."

"I see. Okay, let's begin. There are four main categories of damages..."

The two chavrusas learn strongly for a short while. Then they come to a passage that is difficult to understand.

"We seem to be stuck. Let's look in the Rishonim to see how they explain the Gemora. I'll get a Ritva and Rashba; you get a Meiri and Ramban."

After ten minutes of searching the bookshelves and the shtenders, Chaim and Simcha return to their seats.

"I could only find a Ritva, not a Rashba."
"You did better than I did, Chaim. I was not able to find anything. What is going on here?"

Just then, Chaim and Simcha see two chavrusas getting up from their seats, bidding each other goodbye, and walking out of the Beis HaMedrash. Piled up on the shtender next to them are eight sefarim that they were using.

"I see what is happening, Chaim. People are removing sefarim from the shelves and not returning them when they are finished."

"How can that be? There is a large sign in the back of the Beis HaMedrash stating that failure to return sefarim constitutes stealing."

"How true. We have spent a total of twenty-five minutes looking for sefarim. Time is the most precious commodity in the world. Money comes and goes. Lost objects can be replaced. Lost time is irreplaceable."

"So true. Especially time that we should have used to learn Torah. Who is responsible for those twenty-five minutes of bitul (idleness from) Torah? The ones who carelessly left out the sefarim."

"Oy va voy."

☪ ☪ ☪ ☪ ☪

These are the accounts of the Mishkan (Tabernacle)" (Shemos 38:21). The Torah proceeds to give an exact accounting of all the gold, silver, and copper that was used in the building of the Mishkan. Why was this accounting necessary? Rav Moshe Feinstein answers that the Torah is teaching us a very important lesson. A person

must ultimately give an accounting of everything that Hashem has given to him. What did he do with the precious time that Hashem gave him on this earth? Did he learn Torah and do mitzvos? Or did he waste time chas v'shalom (Heaven forbid). This is a very important cheshbon (accounting). However, it is only one part of the cheshbon. There is another more subtle part. What did a person do with other people's time? Did he help them save time? Giving someone a ride in your car, running an errand

for him, or bringing him something that he needs are all good ways to help another save time. These acts of chessed will be a big zechus (merit) on your time cheshbon. On the other hand, one can waste someone else's time. Taking out sefarim and not putting them back wastes other people's time. It wastes the most valuable time – time in the Beis HaMedrash, dedicated to Torah learning. Don't do it! Consider other people! Consider yourself! Save time and earn zechuyos!

Kinderlach . . .

Don't waste your own time! Don't waste other people's time! Put away sefarim when you are done with them. This is such a simple and easy thing to do. It takes hardly a minute. What a great investment! For a minute of your time, you can earn a zechus. If you don't take that minute, you stand the chance of running up a big chov (debt). You may be responsible for wasting minutes, and even hours of other people's time. Is it worth it? Make the accounting yourself. Keep your accounting books free of debt. Put away the books.

Give and Take

Welcome, welcome. We hope you enjoy your stay here. How was your trip?"

"A bit rough, especially at the end."
"Boruch Hashem, it is over."
"May I trouble you for a hot drink?"
"I'm sorry but we do not serve hot drinks here."
"Really? Well, I'll just go and get one myself. One minute, where is my wallet? Did you see my wallet? It seems to be missing."

"No, I did not see it."

"It's not important. I can use my credit card. Oy vey, I seem to have lost my credit cards also. This was really a rough trip."

"I wish I could help you."

"Can you order a hot drink for me from the nearest restaurant, and I will reimburse you?"

"I'm afraid that I can't do that."

The man begins to get upset.

"What is going on here? All I want is a simple hot drink. Now why can't you give it to me?"

"Ummm."

"Do you realize who I am? I am a multi millionaire. I own real estate in every major city in the world. I have a fleet of cars and a private plane. If you don't give me a hot drink, I am going to phone my attorney and sue you. I can buy and sell this place ten times over."

The man behind the counter looks through his records.

"Here is your file. I see your account balance."

"Good. Now you can see how wealthy I am. Now please, order a hot drink for me."

"Your account is a modest sum, but it certainly is not millions."

"What?!? Let me see that record. There must be some mistake. What is going on here?"

The man looks the newcomer in the eye and began to explain.

"Sir, you have arrived here because your life on earth has ended. You fulfilled your mission down there and therefore you were summoned here. You do not bring your earthly possessions with you here. All of your cars, planes and millions are gone."

The man thinks for a long time, letting the impact of the words sink in.

"I see. This is it. Olam Habbo."

"Yes."

"But you said that I have a bank balance here. I thought that I could not bring any money with me."

"With one exception. Your bank balance is the money that you gave to tsedaka (charity) when you were alive. That is the only money that you bring with you."

"I should have given more. Now it is too late."

☪ ☪ ☪ ☪ ☪

Take from yourselves trumah to Hashem" (Shemos 35:5). The verse uses the word "take" instead of "give" when referring to trumah (charitable gifts). Why? Because this is the only money that you can take with you ... into eternity.

Kinderlach . . .

Tsedaka is big business. You can make tremendous profits. The more you give, the more you take. Money comes and goes, but tsedaka stays with you forever. Give, give, give, and take, take, take.

ההגדת לבנר

פרשת ויקהל-פקודי

להחזיר ספרים למקומם!

"בוקר טוב, חיים, החברותא היקר שלי!"
 "בוקר טוב, שמחה. אני מצטער שאיחרתי הבוקר."
 "אין בעיה, חיים. האם הכל בסדר?"
 "ברוך ה', שמחה. פשוט, מצאתי גמרא רק אחרי חמש דקות של חיפושים."
 "הסתכלת במדפים בקיר האחורי של בית המדרש?"
 "כן. לא היה שם שום עותק של מסכת בבא קמא. התחלתי לעבור בין הסטנדרים. ואחרי חמש דקות סוף סוף מצאתי אחד."
 "אהה. טוב, בוא נתחיל." ארבע אבות נזיקין...!"
 שני הלומדים מתעמקים בלימודם לזמן מה, ולאחר מכן הם מגיעים לקטע שבו הם מתקשים.
 "אני מרגיש שנתקענו. בוא נסתכל בספרי הראשונים, לראות כיצד הם מסבירים גמרא זו. אני אכל להביא את הריטב"א ואת הרשב"א, ואתה לך הבא את המאירי ואת הרמב"ן."
 לאחר עשר דקות של חיפוש במדפים ועל גבי הסטנדרים, חוזרים חיים ושמחה ונפגשים במקומם.

תן וקח

"ברוך הבא, אני מקווה שתהנה משהותך כאן. איך היתה הנסיעה?"
 "קצת קשה, במיוחד לקראת הסוף."
 "ברוך ה', זה עבר."
 "האם אני יכול להטריח אותך להביא לי שתייה חמה?"
 "אני מצטער, אבל אנחנו לא מגישים כאן שתייה חמה."
 "באמת? טוב, אצטרך ללכת ולהביא לעצמי כוס קפה. רגע, איפה הארנק שלי? ראית אולי את הארנק שלי? הוא נעלם."
 "לא, אני לא רואה את ארנקך."
 "טוב, לא חשוב. אני יכול להשתמש בכרטיס האשראי שלי. או וי, נראה לי שאיבדתי גם את כרטיסי האשראי שלי. הנסיעה באמת היתה קשה."
 "הלואי ויכולתי לעזור לך."
 "האם אתה יכול להזמין עבורי שתייה חמה ממסעדה סמוכה, ואני אחזיר לך את הכסף?"
 "אני מצטער, אינני יכול לעשות זאת."

"מצאתי רק את הריטב"א, אבל לא את הרשב"א."
 "ואני לא הצלחתי למצוא שום דבר. מה קורה פה?"
 בדיוק ברגע זה, רואים חיים ושמחה שני לומדים הקמים ממקומותיהם, נפרדים זה מזה ויוצאים מבית המדרש. על סטנדר לידם מונחים שמונה ספרים שבהם עיינו.
 "אני רואה מה קורה, חיים. אנשים מוציאים ספרים, ולא מחזירים אותם למדפים לאחר גמר העיון בהם."
 "איך זה יכול להיות? יש שלט גדול ליד הספרייה המודיע שאי החזרת ספרים למקומם כמוה כגניבה."
 "וזה נכון מאוד. בילינו היום עשרים וחמש דקות בסך הכל בחיפוש אחר ספרים. הזמן הוא המצרף היקר ביותר בעולם. כסף בא והולך; לחפצים אבודים יש תחליף; אך לזמן אבוד אין שום תחליף."
 "ובמיוחד כשמדובר בזמן שבו היינו יכולים ללמוד תורה. מי אחראי לעשרים וחמש הדקות הללו של ביטול תורה? אלה שהתרשלו והשאירו ספרים בחוץ."
 "אוי ואבוי!"

האיש מתחיל להתרגז.

"מה קורה כאן? כל מה שאני רוצה זה כוס שתייה חמה! מדוע אתה לא יכול לתת לי דבר כזה?"
 "אמממ..."
 "האם אתה יודע מי אני? אני מולטי-מיליונר. יש לי בבעלותי נכסים בכל הערים הגדולות בעולם. יש לי אוסף של מכוניות פרטיות, ואפילו מטוס פרטי. אם לא תתן לי כוס שתייה חמה, אני אתקשר לעורך הדין שלי ואתבע אותך לדין. אני יכול לקנות ולמכור עשרה מקומות כמו המקום הזה."

האיש מאחורי הדלפק בודק את הרישומים אצלו.
 "הנה התיק שלך, ואני יכול לראות את המאזן שלך."
 "יופי. אז אתה בודאי יכול לראות כמה שאני עשיר. ועכשיו, בבקשה, הזמן עבורי כוס שתייה חמה."
 "בחשבון שלך יש סכום סביר, אך אתה בהחלט לא מיליונר."
 "מה?!? תן לי לראות את זה. יש כאן איזו טעות."

מה קורה פה?"

האיש מאחורי הדלפק מביט בפני האיש שזה מקרוב בא ומתחיל להסביר.

"אדוני, הגעת הנה כי החיים שלך עלי אדמות הסתיימו. אתה מילאת את תפקידך שם למטה, ולכן נקראת לכאן. לא הבאת לכאן את נכסך הגשמיים. כל המכוניות, המטוסים והמיליונים שלך כבר אינם."

האיש חושב ארוכות, ומעכל את מה ששמע.

"אני רואה. זהו זה. העולם הבא."
 "נכון."
 "אבל אמרת שיש לי פה חשבון. חשבתי שאינני יכול להביא לכאן כסף."
 "יש יוצא מן הכלל אחד. בחשבון הבנק שלך פה נמצאים הכספים שנתת לצדקה בזמן שהיית בחיים. אלה הכספים היחידים שאתה יכול להביא אתך לכאן."
 "הייתי צריך לתת עוד. כעת מאוחר מדי."

האיש חושב ארוכות, ומעכל את מה ששמע.

"קחו מאתכם תרומה לה'" (שמות ל"ה, ה). הפסוק אומר "קחו" ולא "תנו" כשהוא עוסק בתרומה. מדוע? מכיוון שזוהו הכסף היחיד שאדם יכול דווקא לקחת אתו... לנצח.

סג סג

"אלה פקודי המשכן" (שמות ל"ח, כ"א). התורה ממשיכה משם ומפרטת את הכמויות המדויקות של הזהב, הכסף והנחושת ששימשו בבניין המשכן. מדוע היה צורך בחשבון זה? הרב משה פיינשטיין עונה על שאלה זו, שהתורה באה ללמד אותנו לקח חשוב ביותר. בסופו של דבר, האדם יצטרך לתת את הדין על כל מה שה' נתן לו. מה הוא עשה עם הזמן היקר שנתן לו ה' לחיות עלי אדמות? האם הוא למד תורה וקיים מצוות? או האם הוא ביטל זמן, חס ושלום! זהו דין וחשבון חשוב ביותר. אך זהו רק חלק מהחשבון הכולל. ישנו עוד חלק, והוא נסתר. מה עשה האדם עם הזמן של אנשים אחרים? האם הוא עזר לזולת לחסוך בזמן? הדרכים לחסכון בזמן של הזולת הם רבים: לתת טרמפ למישהו, לטפל באיזה עניין עבורו, להביא לו דבר שהוא צריך ועוד ועוד. פעולות חסד אלה הם זכות גדולה בחשבון הזה. ומצד שני, אדם יכול גם לבזבז זמנו של אדם אחר, למשל אם הוא איננו מחזיר ספרים למקומם בספרייה של בית המדרש. זהו בזבוז של הזמן היקר מכל - הזמן של הלימוד בבית המדרש, המוקדש לתורה. אל תזלזלו בדבר זה! התחשבו באחרים! התחשבו בעצמכם! חסכו בזמן וצברו זכויות!

ילדים יקרים...
 הצדקה היא כמו עסק גדול. אפשר להרוויח רווחים אדירים. ככל שנותנים יותר, כך מקבלים יותר. כסף בא והולך, אך הצדקה נשארת אתך לתמיד. אז תן, תן, תן - וקח, קח, קח.

ילדים יקרים...
 אל תבזבו את זמנכם! אל תבזבו את זמנו של הזולת! החזירו ספרים למקומם לאחר סיום העיון בהם. זוהי פעולה כל כך פשוט וקלה לביצוע - ניתן לעשותה בנחת מדקה. אבל איזו השקעה גדולה! עבור דקה אחת מזמנכם, קיבלתם זכות בבית דין של מעלה. ואם אינכם משקיעים דקה זאת, אתם עלולים לצבור חוב גדול. ייתכן שתהיו אחראים לבזבוז של דקות רבות, ואפילו שעות, מזמנכם של אנשים אחרים. האם החשבון כדאי? עשו את החישוב בעצמכם. שימרו על ספרי חשבונות נקיים מחובות. החזירו ספרים למקומם.